

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 5T/145/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115012357
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Filo
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2115012357.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, samosudcom JUDr. Marekom Filom, v trestnej veci obžalovaného T. B. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Tr. zák. a iné, na hlavom pojednávaní dňa 29.11.2018

r o z h o d o l :

obžalovaný:

Anton B., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom K., prechodne bytom C. XX/A (u L. B.)

sa uznáva za vinného, že

1./ dňa 19.03.2015 v čase o 22.40 hod. v K., na I. ulici pred ubytovňou K. sa stretol s neznámou osobou, táto mu podala neznámy predmet, ktorý si skryl do kapucne na svojej mikine, načo bol skontrolovaný príslušníkmi H. kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ Trnava, kde v kapucni mikiny obvineného bola nájdená zápalková krabička, ktorá obsahovala servítku a skladačku s neznámym obsahom, kde znaleckým skúmaním bolo zistené, že predložená papierová skladačka obsahovala biely kryštalický materiál s hmotnosťou 21 mg obsahujúci účinnú látku metamfetamín v množstve viac ako 10 mg, čo zodpovedá jednej obvykle jednorazovej dávke, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok,

2./ dňa 06.06.2015 v K., na O. ulici, pri pomníku SNP oproti hotelu Holiday Inn pristúpil k tu spiacemu poškodenému Q. V., ktorému bez použitia fyzického násillia odcudzil mobilný telefón zn. Samsung, typ Q U. Xcover 2, IMEI:XXXXXXXXXXXXXXXX, čiernej farby, na ktorom poškodený sedel, čím svojim konaním spôsobil poškodenému Q. Vlčekovi, trvale bytom K., ul. Z. č. 8, škodu krádežou vo výške 180,-€, pričom obvinený T. B. bol trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 16.01.2015, sp. zn. 7T 58/2014, právoplatným dňa 08.04.2015, odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 1 (jeden) rok 6 (šesť) mesiacov,

teda

v bode 1

neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu psychotropnú látku,

v bode 2

si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

čím spáchal

prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. vo viacčinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Tr. zák.

Za to sa
odsudzuje:

Podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. súd obžalovanému ukladá ochranné liečenie protitoxikomanické ambulatnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní, po tom čo obžalovaný neurobil žiadne z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Tr. por., vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného T. B., výsluchmi svedka-poškodeného Q. V., svedkov P. P., F. V. a znalkyne F. L. F. k znaleckému posudku č. 45/2015. Súd ďalej postupom podľa § 268 ods. 2 Tr. por. so súhlasom strán prečítal znalecký posudok KEÚ PZ ČES:PPZ-KEU-BA-EXP-2015/5653, znalecký posudok znalkyne MUDr. L. F. č. 31/2018 a v zmysle § 268 ods. 2, ods. 5 Tr. por. prečítal i odborné vyjadrenie k výške škody zo dňa 08.06.2015. Postupom podľa § 269 Tr. por. sa súd oboznámil aj s relevantnými listinnými dôkazmi, najmä s uznesením o vrátení veci zo dňa 24.06.2015, zápisnicou o vrátení veci zo dňa 08.07.2015, s fotodokumentáciou z kamerového záznamu MsP Trnava zo dňa 05.08.2015, zápisnicou o vydaní veci zo dňa 08.06.2015, odpisom registra trestov obžalovaného a výpisom jeho priestupkov z ústrednej evidencie MV SR.

Na základe takto vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní súd hodnotiac produkované dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a vzájomnej súvislosti v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. dospel bez akýchkoľvek rozumných pochybností k záveru, že oba skutky sa stali tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku, napĺňajú všetky zákonné znaky 1/ prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. a 2/ prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Tr. zák. a dopustil sa ich obžalovaný Anton B., ako všeobecne trestne zodpovedný subjekt.

Súd nepovažuje za nesúladne s § 168 ods. 1 Tr. por., keď v odôvodnení tohto rozsudku nebude uvádzať podrobný obsah výpovede obžalovaného, jednotlivých svedkov a znalca, ako ani obsah znaleckých posudkov a vykonaných listinných dôkazov. V rámci záverov o preukázaných skutkových zisteniach súd na jednotlivé dôkazy a z nich vyplývajúce skutočnosti poukáže, vyrovná sa s obhajobou a uvedie, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď dokázané skutočnosti posudzoval podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Napokon zápisnice o hlavnom pojednávaní a ostatný obsah spisového materiálu poskytuje ucelený obraz o všetkých dôkazných prostriedkoch, o ktoré súd svoje skutkové zistenia opiera.

K výroku o vine obžalovaného.

Obžalovaný síce na hlavnom pojednávaní využil svoje zákonné právo a odoprel k veci vypovedať, avšak usvedčený je svojou výpoveďou z prípravného konania, ktorá bola na hlavnom pojednávaní prečítaná postupom podľa § 258 ods. 4 Tr. por. a v ktorej sa k obom skutkom doznal, pričom jeho priznanie je podporená ďalšími vykonanými dôkazmi.

Ku skutku 1/.

Obžalovaný sa priznal, že je pravidelným užívateľom pervitínu, ktorý fajčí s tým, že dňa 19.03.2015 asi o 22.40 hod. išiel v K. na I. ulicu s úmyslom si kúpiť pervitín, keďže mal vedomosť, že sa tam zdržiava žena s menom „Marci“, ktorá ho predáva. Požiadal ju, aby mu išla zobrať „biele za 5“, čím mal na mysli kryštalický pervitín za 5 Eur. Dostal od nej papierovú skladačku, ktorú si vložil do zápalkovej krabičky a dal si ju do kapucne na svojej mikine. Následne ho zastavili dvaja muži v civile, ktorí sa preukázali, že sú policajti a spýtali sa ho, čo si dal do kapucne. Priznal sa, že to bol pervitín, pričom následne bol odvedený na výsluch. Výpoveď obžalovaného potvrdzuje svedok Jozef P., ktorý ako príslušník X. I. v rámci výkonu služobných povinností spolu s kolegom videl, ako obžalovanému niečo podala neznáma žena, pričom obžalovaný sa im sám následne priznal, že to bol pervitín, čo bolo dôvodom jeho zadržania. Následne obžalovaný pri osobnej prehliadke vydal z kapucne mikiny 1ks zápalkovej krabičky, v ktorej bola papierová skladačka s obsahom neznámej látky, čoho dôkazom je zápisnica o vykonaní osobnej prehliadky zo dňa 19.03.2015. Obsah neznámej látky KEÚ PZ v znaleckom posudku ČES:PPZ-KEU-BA-EXP-2015/5653 ustálil ako biely kryštalický materiál o hmotnosti 21mg s obsahom účinnej látky metamfetamín v množstve väčšom ako 10mg.

Z výpovede obžalovaného, ktorú podporuje výpoveď svedka P., zápisnica o vykonaní osobnej prehliadky a znalecký posudok KEÚ PZ bolo bez rozumných pochybností dokázané, že obžalovaný si pre osobnú spotrebu zadovážil a následne prechovával psychotropnú látku metamfetamín o hmotnosti 21 mg obsahujúcom účinnú látku v množstve viac ako 10 mg.

Pojem obvykle jednorazová dávka (drogy) na použitie pre osobnú spotrebu je pojem právny. Pretože zákonodarcu nebol doposiaľ schopný tento pojem „zmerateľne“ definovať, súdna prax ustálila, že ide o priemernú dávku užívateľa v množstve ovplyvňujúcom jeho psychiku, ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti alebo sociálne správanie po jej užití bez toho, aby došlo k vážnemu ohrozeniu zdravia alebo života takéhoto užívateľa drogy. Je bez právneho významu, či páchatel' je pravidelný konzument drogy ako i to, akú veľkú dávku považuje subjektívne pre seba za jednu dávku. Obvykle jednorazovou dávkou drogy sa rozumie dávka, ktorá sa bežne u väčšiny užívateľov konzumuje pri jednom použití a takto vyjadruje konzumný príemer. V prípade tzv. pervitínu súdna prax ustálila, že ide o látku o hmotnosti 100 mg s účinnou látkou metamfetamínu najmenej 10 mg. Je však nutné dodať, že na účel aplikácie § 171 ods. 1 Tr. zák. nie je prechovávanie omamnej látky alebo psychotropnej látky limitované žiadnym minimálnym množstvom. Prechovávanie drogy v množstve síce obvyklým spôsobom aplikovateľnom, avšak menšom, než z hmotnostného hľadiska zodpovedá obvykle jednorazovej dávke, je trestným činom, pokiaľ je droga vzhľadom na množstvo účinnej látky obsiahnutej v celkovom množstve zaisteného materiálu spôsobilá nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie. V tejto konkrétnej trestnej veci si obžalovaný zadovážil a následne prechovával tzv. pervitín o hmotnosti 21 mg s účinnou látkou viac ako 10 mg. Ide teda o látku v množstve aplikovateľnom a zároveň s obsahom účinnej látky metamfetamínu viac ako 10 mg, čo je množstvo spôsobilé ovplyvniť psychiku človeka alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie. Je teda možné uzavrieť, že obžalovaný prechovával psychotropnú látku v množstve, ktoré zodpovedá jednej obvykle jednorazovej dávke na použitie pre osobnú spotrebu.

Ku skutku 2/.

Obžalovaný sa doznal, že dňa 06.06.2015 sa v ranných hodinách prechádzal po Trnave prezlečený za prostitútku a ponúkal sexuálne služby. Mal oblečenú čiernu sukňu nad kolená a parochňu s blond vlasmi. Asi o XX.XX hod. si na O. ulici v K. všimol na kraji pamätníka spať muža. Sadol si k nemu, pričom spiaci muž chrápal a bol zrejme opitý, lebo z neho bolo cítiť alkohol. Takto si toho muža obzeral a snažil sa zistiť, či nemá pri sebe nejaké veci, ktoré by sa dali ukradnúť. Ako si ho obzeral, tak si všimol, že mu spod jednej nohy trčí telefón, ktorý mu vytiahol a odišiel smerom na Rybníkovú ulicu. C. ho zastavili mestskí policajti, ktorí sa ho pýtali, či okradol toho spiacieho muža. Obom sa im priznal, vytiahol odcudzený mobilný telefón Samsung čiernej farby a mestskí policajti mu ho vzali. Túto výpoveď obžalovaného potvrdzuje svedok-poškodený Q. V., svedok F. V. a fotodokumentácia z kamerových záznamov kamery č. 17 zo dňa 06.06.2015, ktorý bol dobrovoľne vydaný v zmysle § 89 ods. 1 Tr. por. dňa 08.06.2015, čoho dôkazom je zápisnica o vydaní veci (č.l. 71). Svedok-poškodený Q. V. potvrdil, že v noci z 05.06.2015 na 06.06.2015 oslavoval úspešné ukončenie školy, pričom sa z mesta asi o 02.00 hod. dňa 06.06.2015 vybral peši domov. Na O. ulici si potreboval oddýchnuť, sadol si na pomník a zaspal tam. Vo vrecku nohavíc pod stehnom ľavej nohy mal pri sebe mobilný telefón Q. Q U. Xcover 2. X. sa až na to, že ho budili mestskí policajti, ktorí mu uviedli, že na kamerách je vidno, ako ho niekto okradol. Mobilný telefón mu bol vrátený

asi po 4 mesiacoch od skutku. Svedok Milan Šulko bol dňa 06.06.2015 s kolegom V. vyslaný centrálou mestskej polície Trnava na O. ulicu, nakoľko na kamere snímajúcej priestor okolo pamätníka SNP bola spozorovaná osoba, ktorá okradla tam sediaceho a spiaceho muža. Páchatel bol vysielacťou popísaný ako žena s blond vlasmi oblečená v krátkej čiernej sukni, ktorá sa po skutku mala presúvať smerom na J. ulicu. Uvedenú osobu s kolegom spozorovali, zastavili a zistili, že sa jednalo o muža prezlečeného za ženu, ktorý sa im predstavil ako Anton B., nar. XX.XX.XXXX. Spontánne sa im priznal, že pri pomníku SNP ukradol spiacemu mužovi mobilný telefón a tento im aj vydal. Jednalo sa o telefón zn. Samsung Q U. Y. 2. G. z kamerových záznamov potvrdzuje, že dňa 06.06.2015 v čase o 03.29.40 hod. si k mužskej osobe spiacej po sediačky na pomníku pri Trnavskej univerzite na Hornopotočnej ulici si prisadla druhá osoba oblečená v čiernej sukni s blond vlasmi, ktorá v čase o 03.35.00 hod. spod tam sediaceho a spiaceho muža vytiahla predmet obdĺžnikového tvaru, ktorý v jej rukách svietil, na čo v čase o 03.36.19 hod. z miesta táto osoba odišla.

Z výpovede obžalovaného, ktorú podporuje výpoveď svedka-poškodeného Vlčeka, svedka V. a fotodokumentácia z kamerového záznamu, bolo bez rozumných pochybností dokázané, že obžalovaný si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe, pričom v zmysle odborného vyjadrenia k hodnote predmetného mobilného telefónu spôsobil poškodenému V. škodu krádežou vo výške 180 Eur. Z odpisu registra trestov obžalovaného pritom tiež vyplýva, že menovaný bol za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák. odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 16.01.2015, sp. zn. 7T/58/2014, právoplatným dňa 08.04.2015, čo zakladá právnu kvalifikáciu prečinu krádeže nielen podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák., ale i podľa ods. 3 písm. b) Tr. zák. (So skutočnosťou, že v súvislosti s odsúdením trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 16.01.2015, sp. zn. 7T/58/2014 sa na obžalovaného hľadí, ako keby odsúdený nebol, sa súd vysporiada nižšie v odôvodnení).

Obžalovaný ako i jeho obhajkyňa v priebehu hlavného pojednávania obhajobu nezaložili na snahe spochybníť spáchanie skutkov obžalovaným, ale spochybňovali jeho trestnoprávnu zodpovednosť. Obhajkyňa poukazovala na skutočnosť, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 01.06.2017, právoplatného dňa 15.07.2017, obmedzený na spôsobilosti na právne úkony, pričom spochybňovala závery znalkyne F. F. s tvrdením, že táto znalkyňa obžalovaného vyšetřovala v auguste 2015, avšak následne bol obžalovaný vyšetřený MUDr. Q., ktorý mu stanovil diagnózu schizofrenie, ktorá podľa názoru obhajkyne, by mohla mať jednak zásadný vplyv na jeho pričetnosť v čase spáchania skutkov ako i na schopnosť obžalovaného chápať zmysel trestného stíhania. V tomto smere sa obžalovaný svojim správaním a vystupovaním pred súdom snažil navodiť dojem, že trpí duševným ochorením a zmysel trestného konania nechápe.

S vyššie uvedenou obhajobnou argumentáciou sa však súd nestotožnil, pretože bola vyvrátená procesom dokazovania.

Skutočnosť, že obžalovaný bol právoplatným rozhodnutím súdu obmedzený na spôsobilosti na právne úkony v civilnom procese sama o sebe absolútne nič nedokazuje vo vzťahu k trestnoprávnej zodpovednosti obžalovaného v zmysle § 23 Tr. zák. a ani ohľadom schopnosti, resp. neschopnosti obžalovaného chápať zmysel trestného stíhania.

Obhajkyňa predložila súdu lekársku správu MUDr. M. Q., z ktorej je zrejmé, že tento lekár - psychiater obžalovaného vyšetřil dňa 23.08.2016 so záverom propfschizofrenia a ľahká duševná zaostalosť. Bez toho, aby súd spochybňoval lekársky nález MUDr. M. Q. je nutné poukázať na to, že predmetný lekár obžalovaného vyšetřil viac ako 1 rok po skutkoch, čo znamená, že táto lekárska správa by síce mohla mať význam z hľadiska dôvodnosti prerušenia trestného stíhania v zmysle § 228 ods. 2 písm. c) Tr. por., avšak o pričetnosti obžalovaného v čase spáchania skutkov nevyvedá absolútne nič. Naproti tomu znalkyňa z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, MUDr. Daniela F. obžalovaného vyšetřila dňa 06.08.2015 počas jeho hospitalizácie v psychiatrickej nemocnici v Pezinku. Znalkyňa bola vypočutá na hlavnom pojednávaní k jej znaleckému posudku č. 45/2015 pričom konštatovala, že obžalovaný trpí mentálnou retardáciou ľahkého stupňa a je závislý od amfetamínov. Napriek mentálnemu deficitu však obžalovaný jasne rozpoznáva hranice spoločenských a právnych noriem a v čase skutkov a ani v čase znaleckého vyšetřenia nemal znížené ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti. Naopak, jeho konanie bolo primerané cieľom, ktoré chcel dosiahnuť. Po jeho prepustení z psychiatrickej nemocnice v Pezinku, kde absolvoval ústavnú liečbu, bola odôvodnená ochranná protitoxikomanická

liečba ambulantnou formou, pričom tento druh liečby u neho i znalkyňa i navrhuje. I. vyšetrením, ktoré bolo realizované v blízkej časovej nadväznosti na čas spáchania skutkov bolo teda preukázané, že obžalovaný v rozhodnom čase mohol rozpoznať protiprávnosť svojho konania a toto konanie aj ovládať, pričom o správnosti zistení znalkyne súd nemá mať prečo pochybnosti.

Vzhľadom na závery F.. M. Q. obsiahnuté v lekárskej správe, ako i vzhľadom na správanie sa obžalovaného pred súdom, ktorým sa snažil navodiť dojem, že nie je schopný chápať zmysel trestného stíhania, vystala počas hlavného pojednávania otázka, či obžalovaný po spáchaní skutkov neochorel na duševnú chorobu, pre ktorú by nebol schopný chápať zmysel trestného stíhania, čo by odôvodňovalo jeho prerušenie. Vzhľadom na túto otázku súd vyhovel návrhu obhajoby a uznesením zo dňa 21.09.2017, sp. zn. 5T/145/2015-182, ktoré nadobudlo právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 11.01.2018, sp. zn. 5Tos/181/2017 prikázal vyšetriť duševný stav obžalovaného a za týmto účelom do konania pribral znalkyňu z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria MUDr. L. F.. Tá v znaleckom posudku č. 31/2018 zhrnula, že obžalovaný trpí mentálnou retardáciou ľahkého stupňa a viacročnou závislosťou od amfetamínov s poruchami správania, disociálnou poruchou osobnosti s vysokou pohotovosťou k účelovému predstieraniu duševných porúch. Znalkyňa však vylúčila, že by obžalovaný trpel schizofréniou alebo inou duševnou poruchou, ktorá by mala vplyv na jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti. Zmysel trestného konania obžalovaný chápe a to aj vtedy, ak bude na súde opäť hrať rolu, resp. simulovať duševnú poruchu podľa vlastných predstáv. Znalkyňa sa tiež vyjadrila, že majetková trestná činnosť obžalovaného kauzálnie súvisí s motiváciou bezpracného finančného zisku na zakúpenie drog, pričom ženské oblečenie nesúvisí so žiadnou sexuálnou deviáciou, ale bolo plánovaným a racionálnym prostriedkom pre uľahčenie nočného kontaktu s potenciálnym poškodeným. Čo sa týka rozhodnutia súdu o obmedzení obžalovaného na spôsobilosti na právne úkony, znalkyňa vyjadrila záver, že toto konanie bolo iniciované „agilnými“ príbuznými, pričom diagnózou propfschizofrénie podľa jej názoru obžalovaný netrpí a nikdy ani netrpel. Toto ochorenie v jeho prípade nebolo zistené žiadnym klinickým pracoviskom, pričom v zdravotnej dokumentácii F.. M. Q. vedenej od roku 2015 nie je popísaný žiaden špecifický symptóm, ktorý by takémuto ochoreniu svedčil. Zistenia znalkyne podľa presvedčenia súdu vylúčili i tú možnosť, že by obžalovaný pre duševné ochorenie nebol aktuálne schopný chápať zmysel trestného stíhania, pričom správanie sa obžalovaného súd vyhodnotil vo svetle zistení znalkyne ako účelové simulovanie v snahe neniesť trestnú zodpovednosť za svoje činy.

Procesom dokazovania bolo teda bez akýchkoľvek rozumných pochybností dokázané, že obžalovaný ako všeobecne trestne zodpovedný subjekt, svojim úmyselným konaním priamym naplnil všetky obligatórne znaky skutkových podstát žalovaných trestných činov.

Čo sa týka návrhu obhajkyne na vykonanie dôkazu výsluchom MUDr. M. Q. ako svedka, tento súd odmietol, keďže výsluch MUDr. Q. sa mal týkať zdravotného stavu obžalovaného a z toho vyplývajúcej otázky jeho príčetnosti a spôsobilosti chápať zmysel trestného stíhania. Súd opakuje, že otázka príčetnosti obžalovaného v čase spáchania skutkov a otázka aktuálnej schopnosti obžalovaného chápať zmysel trestného stíhania bola vyriešená znalkyňou F.. F. a súd o jej zisteniach nemá žiadne rozumné pochybnosti. Z tohto dôvodu preto výsluch MUDr. Q., naviac v pozícii svedka, považuje súd za nadbytočný a týkajúci sa okolností zistených iným dôkazným prostriedkom.

K právnej kvalifikácii prečinu krádeže.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný bol za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák. odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 16.01.2015, sp. zn. 7T/58/2014, právoplatným dňa 08.04.2015 na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace so skúšobnou dobou 18 mesiacov. Tento výrok o treste bol následne zrušený v rámci uloženia súhrnného trestu rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 01.12.2016, sp. zn. 7T/63/2014, právoplatným dňa 17.01.2017 s tým, že obžalovanému bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom na 20 mesiacov. Dňa 10.12.2017 sa obžalovaný osvedčil a hľadá sa na neho, ako keby odsúdený nebol.

Skutočnosť, že v prípade obžalovaného v súvislosti s vyššie uvedeným odsúdením nastala tzv. fikcia neodsúdenia, má význam z hľadiska právnej kvalifikácie skutku 2/, keďže zákonným znakom kvalifikovanej skutkovej podstaty je tzv. znak spätnosti (odsúdenia). S poukazom na uvedené je podľa názoru súdu potrebné vyriešiť otázku účinkov fikcie neodsúdenia a teda ustáliť, či tieto účinky vo vzťahu

na iné konanie páchatel'a pôsobia ex nunc (od vzniku fikcie iba do budúcnosti) alebo ex tunc (od vzniku fikcie aj do minulosti).

Súd si je vedomý ustálenej praxe ako i judikatúry, podľa ktorej sa na odsúdenie, u ktorého nastali účinky tzv. fikcie neodsúdenia neprihliada, tzn. hľadá sa na neho, ako keby takéto odsúdenie vôbec neexistovalo a nespôsobovalo žiadne právne dôsledky, čo by v tejto veci nepochybne znamenalo nutnosť zmeny právnej kvalifikácie vypustením kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa ods. 3 písm. b) § 212 Tr. zák., keďže by odpadol znak predchádzajúceho odsúdenia. Napriek uvedenému si dovoľí súd so všeobecne zaužívanou praxou nesúhlasiť. Účelom fikcie neodsúdenia je po splnení určitých podmienok odsúdeným dosiahnuť odstránenie nepriaznivých dôsledkov odsúdenia jednak v bežnom živote ako i v prípade možných dôsledkov trestnoprávných vzťahujúcich sa k recidíve. Moment, kedy nastane fikcia neodsúdenia je preto významný na posúdenie, či iný trestný čin páchatel'a možno posudzovať ako recidívu, alebo nie. Je nesporné, že ak páchatel' spácha ďalší trestný čin po tom, čo nastala fikcia neodsúdenia za predchádzajúci trestný čin, jeho ďalšie konanie nemôže byť posudzované ako recidíva. Je tomu tak z dôvodu, že páchatel' určité časové obdobie stanovené zákonom (stanovená skúšobná doba alebo doba podľa § 92 ods. 1 Trestného zákona) viedol riadny život, čím možno prezumovať dosiahnutie účelu predtým uloženého trestu.

Súd sa však nestotožňuje s tým, aby takýto benefit požívalo i konanie páchatel'a, ktorého sa dopustí ešte predtým, ako nastane fikcia neodsúdenia, no súd o vine páchatel'a (z rôznych príčin) rozhoduje až následne. Takýto benefit nie je v súlade so zámerom zákonodarcu, ktorým nepochybne je postihnúť páchatel'a za trestný čin, ktorého závažnosť, aj z hľadiska jeho právnej kvalifikácie, je ustálená v čase, kedy tento trestný čin spáchal, nakoľko výlučne trest uložený podľa takto ustálenej právnej kvalifikácie skutku možno považovať za spravodlivý pre dosiahnutie účelu trestu. Osvedčenie sa páchatel'a v priebehu trestného konania má pre páchatel'a výlučne ten benefit, že mu nemôže byť po uplynutí 2 rokov od skončenia skúšobnej doby premenený uložený trest na nepodmienečný. Opačný výklad by znamenal dvojnásobné zvýhodnenie páchatel'a, ktoré nie je žiadúce.

Účinky fikcie neodsúdenia by sa preto podľa názoru súdu mali logicky vzťahovať na konanie obžalovaného od vzniku fikcie do budúcnosti (ex nunc), nie však spätne. Uvedený záver potvrdzuje aj tá skutočnosť, že predmetná fikcia nastáva konkrétnym dňom, ktorý je uvedený aj v odpise registra trestov páchatel'a (právoplatnosť rozhodnutia alebo konkrétny deň zákonnej fikcie) a teda nepôsobí spätne. Pre opačný výklad, ktorý síce je v prospech páchatel'a, však súd nedokáže nájsť racionálne odôvodnenie.

V danej veci obžalovaný dňa 06.06.2015 naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák. a činu sa dopustil v priebehu 2 rokov od predchádzajúceho právoplatného odsúdenia za krádež, čím naplnil i kvalifikovanú skutkovú podstatu prečinu krádeže podľa ods. 3 písm. b) Tr. zák. K jeho osvedčeniu, tzn. k fikcii neodsúdenia došlo až dňa 10.12.2017, tzn. rok a pol po spáchaní prejednávaneho skutku. Účinky fikcie neodsúdenia sa podľa názoru súdu vzťahujú na konanie spáchané odo dňa 10.12.2017, nie však spätne. Pre úplnosť je vhodné dodať, že doposiaľ zaužívaný výklad môže viesť k absurdným situáciám, kedy páchatel' jednoducho nikdy nebude potrestaný za recidívu krádeže podľa § 212 ods. 3 písm. b) Tr. zák. Nepôjde len o identické situácie ako v tejto trestnej veci, ale napríklad i o situáciu, kedy účinky fikcie neodsúdenia nastanú vykonaním peňažného trestu podľa § 92 ods. 2 Tr. zák.

S poukazom na uvedené súd zastáva názor, že účinky fikcie neodsúdenia vzťahujúce sa na odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 16.01.2015, sp. zn. 7T 58/2014, právoplatným dňa 08.04.2015, nemajú vplyv na naplnenie všetkých zákonných znakov prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Tr. zák., ku ktorému došlo dňa 06.06.2015.

K výroku o treste.

Pokiaľ sa druhu a výmery trestu týka, súd zvážil všetky relevantné okolnosti prípadu, prihliadol na spôsob spáchania oboch činov úmyselným konaním obžalovaného, ich následok v podobe porušenia objektu chráneného Trestným zákonom, zavinenie v oboch prípadoch vo forme priameho úmyslu, pohnútku, absenciu poľahčujúcich okolností podľa § 36 Tr. zák. a existenciu priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák. (keďže obžalovaný spáchal viac trestných činov), pričom prihliadol i na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy s tým, že v tomto smere majú nepochybný význam najmä údaje

vyplývajúce z odpisu jeho registra trestov, výpisu z evidencie priestupkov MVSR a údaje vyplývajúce zo znaleckého posudku č. 45/2015 a najmä č. 31/2018 znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria F.. L. F. rozvedené už vyššie.

Z odpisu registra trestov menovaného vyplýva, že doposiaľ bol 4-krát súdne trestaný, vo všetkých prípadoch pre prečin krádeže, pričom mu bol zakaždým uložený podmienený trest odňatia slobody. Vo všetkých prípadoch sa na menovaného v súčasnosti hľadí, ako keby odsúdený nebol.

S poukazom na skutočnosti vyplývajúce z odpisu registra trestov menovaného súd v prvom rade uvádza, že uloženie súhrnného trestu neprichádzalo do úvahy s ohľadom na § 42 ods. 3 Tr. zák.

Pri prevahe priťažujúcich okolností a zároveň za stavu, že súd odsudzoval obžalovaného za spáchanie dvoch prečinov, ukladal mu úhrnný trest odňatia slobody podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. v trestnej sadzbe vzťahujúcej na trestný čin z nich najprísnejšie trestný (§ 212 ods. 3 Tr. zák.) po aplikácii § 38 ods. 4 Tr. zák., čím bolo obžalovanému možné uložiť trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov až 36 mesiacov.

Vychádzajúc z účelu trestu, s prihliadnutím na osobu obžalovaného, na ktorého nápravu nemali zjavne vplyv predchádzajúce podmienené odsúdenia a s dôrazom na skutočnosť, že prečinu krádeže sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia (§ 49 ods. 2 Tr. zák.), dospel súd k záveru o potrebe pôsobiť na neho nepodmieneným trestom odňatia slobody na spodnej hranici upravenej trestnej sadzby vo výmere 16 mesiacov, ktorý považuje za dostatočný na dosiahnutie prevýchovy obžalovaného a jeho uvedenie si celospoločensky negatívnych dôsledkov svojho konania. Už len skutočnosť, že menovaný sa dopustil ďalšej trestnej činnosti počas plynutia skúšobnej doby, s poukazom na účel trestu, neodôvodňuje ani len možnosť uvažovať o prípadnom alternatívnom treste. Vyvodu trestnoprávnej zodpovednosti v tejto veci nebránil ani tzv. materiálny korektív v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák., keďže s poukazom na spôsob spáchania činov, zavinenie, následok a pohnútku vo svetle skutočností, že obžalovaný bol v minulosti opakovane súdne trestaný pre majetkovú trestnú činnosť je úplne evidentné, že stupeň závažnosti činov je vyšší ako nepatrný.

Na výkon uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody súd obžalovaného zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia tak, ako si to vyžaduje ustanovenie § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák.

Vzhľadom na závery znalkyne MUDr. L. F. v znaleckom posudku č. 45/2015 a s poukazom na skutočnosť, že oba skutky obžalovaný spáchal v súvislosti s užívaním návykovej látky, uložil mu súd ochranné liečenie protitoxikomanické ambulantnou formou tak, ako to predpokladá ustanovenie § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trnava na Krajský súd v Trnave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.